

№ 6 (673)
Червень 2008 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

ОБГОВОРЮЄМО ЗАКОН ПРО ВИЩУ ШКОЛУ

(стор. 3—10)

**Розпорядженням Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко
№ 764 від 28 травня 2008 року
ректор Вінницького національного технічного університету,
доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України,
академік Академії педагогічних наук України
МОКІН БОРИС ІВАНОВИЧ
призначений радником прем'єр-міністра України
з питань освіти і науки (на громадських засадах).**

НАЙКРАЩІ З ПЦБ!

Переможцями Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Промислове та цивільне будівництво», яка проходила у Харківському державному технічному університеті будівництва та архітектури, стали студенти нашого ВНТУ.

Юрій Бікс здобув перше місце за найкраще рішення завдань з дисципліни «Будівельне матеріалознавство».

Олексій Тимошенко здобув теж перше місце за найкраще рішення завдань з дисципліни «Економіка будівництва»

ПЕРЕМОЖЦІ В «БУДІВНИЦТВІ ТА АРХІТЕКТУРІ»

Перемогу і Диплом I ступеня отримав на Всеукраїнському конкурсі науково-дослідних робіт студентів у розділі «Будівництво та архітектура», який відбувся в Одеській державній академії будівництва та архітектури, вихованець Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання нашого Вінницького національного технічного університету **Микола Машицький**.

Студентка ІНБТЕГП **Катерина Анохіна** також отримала Диплом за підписом ректора ОДАБА В. Дорофєєва, який засвідчує здобуте нею III місце на цих фахових інтелектуальних змаганнях.

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Оголошує набір до докторантури на 2008 рік зі спеціальностей

- 01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи
- 05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти
- 05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи

Оголошує набір до аспірантури на 2008 рік зі спеціальностей

01.05.02 — Математичне моделювання та обчислювальні методи	05.14.06 — Технічна теплофізика та промислова теплоенергетика
05.02.02 — Машинознавство	05.22.20 — Експлуатація та ремонт засобів транспорту
05.02.10 — Діагностика матеріалів і конструкцій	05.23.05 — Будівельні матеріали та вироби
05.03.05 — Процеси та машини обробки тиском	05.23.08 — Технологія та організація промислового та цивільного будівництва
05.09.03 — Електротехнічні комплекси та системи	08.00.04 — Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)
05.11.08 — Радіовимірвальні прилади	08.00.11 — Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці
05.11.13 — Прилади і методи контролю та визначення складу речовин	09.00.04 — Філософська антропологія, філософія культури
05.11.17 — Біологічні та медичні прилади і системи	13.00.01 — Загальна педагогіка та історія педагогіки
05.12.13 — Радіотехнічні пристрої та засоби телекомунікацій	13.00.02 — Теорія та методика навчання (з технічних дисциплін)
05.12.20 — Оптиелектронні системи	
05.13.05 — Комп'ютерні системи та компоненти	
05.13.06 — Інформаційні технології	
05.14.02 — Електричні станції, мережі і системи	

До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які мають повну вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста або магістра. Прийом документів з 01 серпня по 20 серпня; вступні іспити — з 01 жовтня по 20 жовтня. Конкурсне зарахування з 25 жовтня. Вступники подають на ім'я ректора ВНТУ такі документи:

- 1) заяву;
- 2) особовий листок з обліку кадрів;
- 3) список опублікованих наукових праць і винаходів. Вступники, які не мають опублікованих праць і винаходів, подають наукові доповіді (реферати) з обраної ними наукової спеціальності;
- 4) медичну довідку про стан здоров'я за формою № 086-у (особам, які не є випускниками магістратури ВНТУ в поточному році);
- 5) копію диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра (особи, які здобули відповідну освіту за кордоном — копію нострифікованого диплому);
- 6) посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів);
- 7) три фотокартки розміром 3x4 см.

Паспорт та диплом про вищу освіту подаються вступником особисто.

При вступі до докторантури, крім того, подаються:

- 1) розгорнутий план дисертації на здобуття наукового ступеня доктора наук;
- 2) копія диплома про присудження наукового ступеня кандидата наук (у разі здобуття відповідної освіти за кордоном — копію нострифікованого диплому).

Диплом про присудження наукового ступеня кандидата наук подається вступником особисто.

На часі

ЗАДЛЯ ВИЩОЇ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

13 червня в нашому Вінницькому національному технічному університеті голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Володимир Полохало провів «круглий стіл», на якому ректори ВНЗ трьох областей (Хмельницької, Житомирської і Вінницької) обговорювали проект нової редакції Закону України «Про вищу освіту».

Подібні «круглі столи» вже відбулися в Сімферополі, Сумах, Запоріжжі, Харкові, Києві, Львові, Одесі. Дискурс є підготовкою до комітетських слухань 18 червня. Комітет рекомендував Міністерству освіти і науки України розробити нову редакцію Закону України в січні і зараз цей процес знаходиться на завершальному етапі.

Володимир Полохало наголосив на нагальній необхідності покращення якості освіти в країні та ухваленні у цьому зв'язку нової редакції Закону України «Про вищу освіту». Також народний депутат поінформував, що новий закон про вищу освіту планується прийняти в першій декаді жовтня цього року. Він підкреслив, що «сьогодні існує термінова необхідність законодавчого врегулювання вищої освіти із врахуванням нових завдань, що постали перед Україною у зв'язку з європейськими інтеграційними

процесами». Зокрема, Полохало наголосив на шкоді політизації освіти в Україні в контексті сучасних викликів.

Очільники вищих навчальних закладів активно долучились до розмови про нагальні проблеми вищої школи. Вони підтримали висловлені ректором нашого ВНТУ Борисом Мокіним ґрунтовні пропозиції до проекту нової редакції Закону України «Про вищу освіту». А професор Володимир Полохало запросив Бориса Івановича взяти участь у розширеному засіданні Комітету і озвучити там свої концептуальні пропозиції до проекту нової редакції Закону України «Про вищу освіту». Відбулось засідання 18 червня. Там затверджували остаточну редакцію проекту Закону перед подачею його до розгляду у першому читанні на пленарному засіданні Верховної Ради України.

ПРОПОЗИЦІЇ

ректора Вінницького національного технічного університету

Бориса Мокіна –

радника Прем'єр-міністра України на громадських засадах

до нової редакції проекту Закону

«Про внесення змін до Закону України «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ»

№ п/п	Пропозиція	Обґрунтування
1.	До Статті 1. Основні терміни та їх визначення:	
	а) у визначенні документа про освіту вилучити кінцеві слова «і частково відтвореної на пластиковій картці»;	Усі університети видають іноземцям дипломи не на пластикових картках, а на бланках з гербовим папером, тож в разі затвердження в законі пластикових дипломів усі дипломи, видані іноземним випускникам, стануть незаконними.
	б) вилучити увесь абзац, присвячений зовнішньому незалежному тестуванню;	По-перше, зовнішнє незалежне тестування випускників середніх шкіл не є нормою закону про вищу освіту, а по-друге, рано чи пізно Україна, як і США, відмовиться від прийому до університетів лише за результатами зовнішнього тестування, оскільки це шлях до руйнації середньої освіти, адже у школах зникне мотивація до вивчення тих предметів, оцінки з яких не впливатимуть на процес вступу до університетів.
	в) залишити норму діючого закону про акредитацію вищого навчального закладу в цілому за умови, щоб не менше двох третин напрямів і спеціальностей в ньому були акредитованими;	Це є стримуючим фактором від авантюрного відкриття в малопотужних ВНЗ одразу великої кількості нових спеціальностей.

2.	До Статті 6. Структура вищої освіти:	
	а) вилучити освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст»;	Оскільки в новій редакції цього закону ми відмовились від освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст», то нелогічно починати ряд – бакалавр, магістр, доктор – з рівня «молодший спеціаліст» – це по-перше, а по-друге, якщо залишати в силі існуючу практику прийому для підготовки молодших спеціалістів осіб з неповною середньою освітою і надавати їм право у професійному коледжі одночасно отримувати і загальну середню освіту (див. п. 1 Статті 7), то це входить у протиріччя з вимогою, що для отримання вищої освіти потрібно мати повну загальну середню освіту, а це в свою чергу входить у протиріччя з вимогою стосовно того, що закон не повинен містити в собі внутрішніх протиріч.
	б) вилучити із тексту цього закону статті та пункти статей, що присвячені розкриттю змісту та організації умов реалізації програми освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» і запропонувати Міністерству освіти і науки розробити проект окремого закону, присвяченого умовам отримання громадянами України професійної освіти рівня молодшого спеціаліста;	Як наслідок, в разі прийняття попередньої пропозиції.
3.	До Статті 7. Освітньо-кваліфікаційні і освітньо-науковий рівні вищої освіти:	
	а) вилучити п.1, присвячений рівню молодшого спеціаліста;	Дивись вище обґрунтування п.2а.
	б) в п.5 встановити нормативний термін навчання по програмі доктора філософії 3-4 роки та вилучити з останнього речення слова: «виключно за денною формою навчання» і доповнити цей пункт реченням: «Для реалізації освітньо-наукових програм підготовки докторів філософії у вищих навчальних закладах і наукових установах за рішенням уповноваженого центрального органа виконавчої влади в галузі освіти і науки створюється аспірантура»;	Оскільки закон повинен сприяти входженню України у світовий освітній простір, а в європейських країнах, у США та Канаді нормативний термін підготовки доктора філософії становить 3 роки, то і нам не варто його розтягувати на стаціонарі аспірантури на 4 роки – це по-перше, а по-друге, при введенні в магістратурі спеціалізації магістра наук до терміну навчання в докторантурі додається, фактично, ще й півтора-два роки навчання у магістратурі, чого достатньо для підготовки доктора філософії і за 3 роки аспірантури на стаціонарі, а 4 роки зберегти для заочної аспірантури, від якої не слід відмовлятися, оскільки це звужує конституційні права громадян України, які хотіли б навчатись в аспірантурі у зрілому віці, але, маючи сім'ю, не спроможні будуть її прогнати на стипендію аспіранта.
4.	До статті 10. Післядипломна освіта:	
	а) в другому абзаці п.1 після слова «включає» додати словосполучення: «перепідготовку – отримання іншої спеціалізації рівня магістра на основі здобутого раніше спорідненого освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра»;	По-перше, вітчизняними ВНЗ набуто значний досвід перепідготовки за 1,5 роки навчання фахівців з вищою освітою рівня «спеціаліст», що не потрібно відкидати, а по-друге, це відповідає світовому принципу «освіта – упродовж життя».

5.	До Статті 12. Переліки напрямів і спеціальностей вищої освіти:	
	а) додати пункт такого змісту: «По кожній із спеціальностей акредитовані університети мають право створювати спеціалізації за переліком, узгодженим зі спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у галузі освіти і науки.» Цей пункт вважати 4-им, а п.4 нової редакції закону визначити п.5.	По-перше, без такого пункту у цій статті ставиться під сумнів право університетів створювати спеціалізації, яке надано їм Статтею 13, а по-друге, без узгодження спеціалізації з центральним органом виконавчої влади виникне хаос у взаємовідносинах університетів з роботодавцями.
6.	До Статті 18. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади в галузі освіти і науки...:	
	а) пункт «присвоює науково-педагогічним працівникам вчені звання доцента і професора» сформулювати у такій редакції: «встановлює критерії, яким зобов'язані відповідати претенденти на присвоєння Вченими радами університетів вчених звань доцента і професора, та здійснює вибірковий контроль за дотриманням в університетах цих критеріїв і відміння рішення Вчених рад університетів в разі їх недотримання»;	По-перше, залишення процедури присвоєння вчених звань в компетенції міністерства перекреслює автономію ВНЗ, по-друге, і сьогодні жоден ВНЗ не направляє до міністерства документів на присвоєння вчених звань з порушенням визначених критеріїв, по-третє, присвоєння вчених звань міністерством не відповідає принципам Болонської декларації, під якою є уже підпис і міністра освіти та науки України, а по-четверте, передача процедури присвоєння вчених звань у ВНЗ суттєво скоротить паперобіг між міністерством і ВНЗ без погіршення якості процесу атестації.
	б) додати пункт такого змісту: «формує у ВНЗ мережу спеціалізованих вчених рад по атестації докторів філософії та здійснює контроль за якістю їх роботи»;	Оскільки згідно зі Ст.6 та Ст.12 доктор філософії – то є освітньо-науковий рівень вищої освіти, що відповідає 3-му університетському рівню вищої освіти в країнах Європи і Америки, то і затверджуватись спец. ради, сформовані у ВНЗ для захисту дисертацій доктора філософії по усіх тих напрямках, по яких міністерство відкрило у ВНЗ аспірантуру, теж повинно міністерство, а не ВАК.
	в) додати пункт такого змісту: «відкриває аспірантуру та затверджує склад спеціалізованих вчених рад для захисту дисертацій здобувачами наукового ступеня доктора філософії у вищих навчальних закладах незалежно від їх підпорядкованості у відповідності з затвердженою Кабінетом Міністрів України за поданням Вищої атестаційної Комісії України номенклатурою наукових спеціальностей»;	Оскільки доктор філософії – це за європейськими стандартами є третій університетський рівень вищої освіти, то і усі питання, пов'язані з його реалізацією, повинні бути переданими до компетенції центрального органу виконавчої влади в галузі освіти.
	г) додати пункт такого змісту: «відкриває докторантуру у вищих навчальних закладах незалежно від їх підпорядкованості з терміном до трьох років для створення докторам філософії, які досягли значних наукових результатів, визнаних у наукових колах, належних умов підготовки до атестації їх на науковий ступінь доктора наук»;	Оскільки ми зберігаємо науковий ступінь «доктор наук», то варто зберегти і форму підготовки для його отримання, адже повсякденна робота на якомусь підприємстві не дає змоги перспективним докторам філософії зосередитись на написанні нормативної кількості наукових статей і монографій.

7.	До Статті 19. Повноваження ВАК:	
	<p>а) залишити за ВАК право формування нормативної та методичної бази і єдиних вимог до рівня кваліфікації здобувачів наукових ступенів доктора філософії та доктора наук, право формування мережі спеціалізованих вчених рад, але по атестації лише докторів наук за сукупністю наукових праць без написання другої докторської дисертації, а також дозволити здійснювати вибірковий контроль якості роботи спеціалізованих вчених рад у ВНЗ по експертизі дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії і виходити на уповноважений центральний орган виконавчої влади, в підпорядкуванні якого знаходиться ВНЗ, про позбавлення даного ВНЗ одночасно права готувати докторів філософії по напряму, якість підготовки в якому комісією ВАК визнана нижчою допустимого порогу, та права створювати спеціалізовані вчені ради з цього напрямку;</p>	<p>У такий спосіб і ВАК без роботи не залишиться, і міністерство перестане бути лише пунктом передачі документів від ВНЗ до ВАК, і світова практика написання лише однієї докторської дисертації утвердиться в Україні одночасно з запровадженням європейської практики посвяти докторів філософії у доктори наук лише за оцінкою сукупного наукового добробку, в якому повинна обов'язково бути або хоча б одна одноосібна монографія, або не менше двох у співавторстві.</p>
	<p>б) в переліку вчених звань для наукових співробітників залишити вчене звання «старший науковий співробітник», вилучивши з цього переліку його еквівалент у формі «ад'юнкт»;</p>	<p>Оскільки є і посада професора і вчене звання професора у науково-педагогічних працівників і це не створює ніяких незручностей, і вчене звання старшого наукового співробітника ніхто із наукових працівників не плутає з відповідною посадою, то замінити СНСа на ад'юнкта немає сенсу, особливо з огляду на те, що нині ад'юнктами називають аспірантів військових ВНЗ і це є співзвучним з таки ми юнацькими категоріями, як юнга і юнкер, а тому по відношенню до 50-60 річного СНСа вчене звання «ад'юнкт» звучатиме як прізвисько на кшталт «наукового недоросля».</p>
8.	До Статті 25. Типи вищих навчальних закладів:	
	<p>а) технологічні університети визначити як підвид галузевих і писати не через кому після технічних, а в дужках, в переліку галузевих;</p>	<p>Вони галузеві тому, що готують технологічні кадри для галузей індустрії.</p>
	<p>б) в визначенні технічного університету замість словосполучення «не менше ніж за п'ятьма галузями освіти» потрібно записати словосполучення «не менше ніж за десятьма галузями знань технічного спрямування»;</p>	<p>Оскільки галузь освіти і галузь знань не є поняттями тотожними, та виходячи з того, що технічний університет повинен охоплювати значний пласт техніки.</p>
	<p>в) в визначенні галузевого університету замість словосполучення «не менше ніж за чотирма галузями освіти» потрібно записати словосполучення «не менше ніж за десятьма напрямами підготовки в даній галузі», варто також і для галузевих університетів, як і для технічних, визначити мінімальну кількість студентів стаціонару у 5 тисяч осіб;</p>	<p>Оскільки ВНЗ з кількостями студентів стаціонару, меншими 5 тисяч, і в Європі, і у США називаються інститутами (приклад: Каліфорнійський технологічний інститут (США) – 2000 студентів стаціонару; Лундський технологічний інститут (Швеція) – 4000).</p>
	<p>г) вилучити із переліку назв ВНЗ назву «академія» і замінити її назвою «інститут»;</p>	<p>По-перше, оскільки саме інститутами називають в Європі і США малочисельні галузеві ВНЗ, а по-друге, щоб не плутати з такими чисто науковими інституціями, як Національна та галузеві академії наук.</p>

	д) вилучити із переліку типів ВНЗ «Професійний коледж»;	Оскільки в ньому готують молодших спеціалістів, рівень підготовки яких не відповідає критеріям вищої освіти.
	е) пункт 4 сформулювати у такій редакції: «Державному вищому навчальному закладу (університету, інституту, коледжу), в якому навчально-виховний і науковий процеси здійснюються державною мовою, якою згідно з Конституцією України є мова корінної національності, надається статус національного»;	Якщо у ВНЗ навчально-виховний процес здійснюється не українською мовою, тобто, не мовою корінної національності, то немає логіки в наданні йому статусу національного на теренах України, оскільки надання статусу національних російськомовним ВНЗ за кордоном сприймається як визнання Україною своєї підконтрольності Росії.
9.	До Статті 26. Національний вищий навчальний заклад:	
	а) скрізь по тексту термін «національний» замінити терміном «академічний», а перший абзац сформулювати так: «Державному вищому навчальному закладу (університету, інституту), який досяг високих результатів в наукових дослідженнях і підготовці наукових та науково-педагогічних кадрів відповідно до чинного законодавства може бути надано статус академічного»;	Оскільки в Україні науковою організацією найвищого рівня офіційно визнано Академію наук, то логічно іменувати академічними ті ВНЗ, в яких рівень наукових досліджень є не нижчим, ніж в науково-дослідних інститутах Академії наук.
10.	До Статті 27. Створення та припинення вищого навчального закладу:	
	а) або скрізь після слова «припинення» додати слово «діяльності», або скрізь слово «припинення» замінити словом «ліквідація», як це має місце у нині діючій редакції закону;	Тому що слово «припинення» потрібно вживати перед процесом, а не суб'єктом.
11.	До Статті 29. Принципи управління вищим навчальним закладом:	
	а) в п.2 додати наступні права тим ВНЗ, які отримали автономію: — створювати спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за науковими спеціальностями, за якими ВНЗ дозволено здійснювати підготовку аспірантів, — присвоювати вчені звання доцента і професора, — надавати гриф навчальним посібникам з дисциплін, що викладаються у ВНЗ, — приймати рішення про визнання вчених звань, присвоєних в інших ВНЗ;	Такі права мають усі університети Європи, тож, підписавши Болонську Декларацію і ставши суб'єктом Болонського процесу Україна зобов'язана надати такі права і своїм університетам.
12.	До Статті 34. Вчені ради:	
	а) до компетенції Вченої ради ВНЗ потрібно додати розв'язання питань, перерахованих в п.10а цих пропозицій;	Бо саме через рішення Вченої ради ВНЗ реалізує перераховане в п.10а.
	б) вилучити представництво осіб, що навчаються, зі складу Вчених рад ВНЗ, або для розв'язання питань обрання на посади, створення спеціалізованих вчених рад по захисту дисертацій та присвоєння вчених звань створювати у ВНЗ наряду зі Вченими радами ще й Атестаційну раду, як це має місце в міністерстві стосовно колегій;	Юридично не має права студент, тобто, особа без вищої освіти, брати участь в розв'язанні питань обрання на посади, які згідно з чинним законодавством повинні обіймати виключно лише особи з вищою освітою, і, тим паче, не може особа без вищої освіти брати участь в розв'язанні питань присвоєння вчених звань.

13.	До Статті 39. Обрання, затвердження та звільнення з посади керівника вищого навчального закладу:	
	а) викинути норму, що керівник ВНЗ може бути призначений власником із числа тих претендентів, які в конкурсі набрали 30% голосів. Ввести обов'язковою норму, що претендент, аби бути призначеним на посаду керівника ВНЗ, повинен отримати не менше ніж 50% плюс один голос делегатів Вищого колегіального органу самоврядування ВНЗ під час проведення процедури виборів і, якщо в першому турі виборів жоден із претендентів не набрав цієї норми, то обов'язковим є проведення другого туру, в якому беруть участь двоє претендентів, котрі у першому турі набрали найбільшу кількість голосів;	Це, по-перше, унеможливить призначення на посаду керівника ВНЗ професора, який не користується авторитетом в колективі, а по-друге, створить колективний заслон корупційній схемі призначення керівника ВНЗ.
14.	До Статті 44. Умови прийому на навчання до вищого навчального закладу:	
	а) текст п.1 цієї статті обмежити лише чотирма першими рядками до першої коми, тобто, подати у такій редакції: «Прийом осіб на навчання до вищих навчальних закладів незалежно від форми власності навчального закладу та джерел оплати за навчання здійснюється на конкурсній основі відповідно до рівня їхніх знань»;	Подальших півтора абзацу цього пункту слід вилучити, оскільки зовнішнє незалежне оцінювання знань випускників закладів середньої освіти не повинне регулюватись законом про вищу освіту.
15.	До Статті 45. Відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах:	
	а) в кінці п.2 додати фразу: «Академічна відпустка, як правило, надається один раз за повний термін навчання у ВНЗ і не може бути наданою більше ніж двічі»;	Оскільки більша кількість академічних відпусток зводить до нуля якість отриманого диплому.
	б) в кінці п.4 додати фразу: «Особи, відраховані за неуспішність, порушення правил внутрішнього розпорядку ВНЗ або за скоєння злочину, визнаного в судовому порядку, можуть бути поновленими лише на платну форму навчання»;	Це стимулюватиме відповідальне відношення до навчання і сприятиме виховному процесу.
	в) в кінці п.5 додати фразу: «Поновленню до числа студентів передуює ліквідація академічної різниці в навчальних планах до відрахування і на час поновлення»;	Це сприятиме підвищенню якості поточного навчального процесу поновлених студентів і не відволікатиме їх на ліквідацію академічної різниці.
16.	До Статті 52. Підвищення кваліфікації та стажування науково-педагогічних працівників:	
	а) в кінці п.1 додати фразу: «В якості підвищення кваліфікації за відповідний 5-річний період зараховується видання підручників, навчальних посібників і наукових монографій та навчання в аспірантурі і захист докторської дисертації»;	По-перше, під час виконання цих видів робіт дійсно має місце підвищення кваліфікації, а по-друге, таке відношення до цих видів робіт стимулюватиме їх виконання.
17.	До Статті 56. Працевлаштування випускників вищих навчальних закладів:	
	а) викинути останній абзац, присвячений примусовому відшкодуванню витрат на отримання вищої освіти випускниками, які не відпрацювали обов'язковий строк відпрацювання, і замінити його вимогою повернення лише допомоги на облаштування;	Тому що примусове відшкодування витрат на отримання вищої освіти суперечить конституційному праву кожного громадянина України на безкоштовне отримання вищої освіти.

18.	До Статті 58. Наукові ступені:	
	а) у першому абзаці п.1 вилучити останнє речення, яким ВАК наділяється правом затверджувати рішення спецрад про присудження наукового ступеня доктора філософії;	Тому що згідно з європейськими стандартами рішення ВНЗ про присудження третього освітнього рівня вищої освіти не вимагає затвердження будь-якою іншою інстанцією.
	б) в третьому рядку першого абзацу п.1 вилучити словосполучення: «дисертації в спеціалізованій вченій раді за результатами» – від цього повна фраза логіки не втрачає, але встановлюється норма, що для отримання наукового звання доктора наук публічно захищається цикл наукових робіт;	Адже в країнах Європи, в освітню систему якої Україна взяла зобов'язання інтегруватись до 2010 року, не практикується захист двох докторських дисертацій, а науковий ступінь доктора наук, у країнах де він є, присуджується за результатом публічного захисту усього опублікованого здобувачем наукового доробку, в якому обов'язково повинна бути хоча б одна монографія.
19.	До Статті 59. Спеціалізовані вчені ради:	
	а) у другому абзаці п.1 після слів «Спеціалізовані вчені ради» додати слова: «для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора наук», – а також доповнити цей пункт ще одним реченням: «Спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії створюються у вищих навчальних закладах лише за науковими спеціальностями, за якими дозволено здійснювати аспірантську підготовку, і затверджуються уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти і науки»;	Такий підхід і відповідатиме європейським стандартам стосовно третього рівня університетської освіти, і не відкидатиме вітчизняні традиції в питаннях присудження наукового ступеня доктора наук, тобто не залишить без роботи ВАК України.
20.	До Статті 60. Вчені звання:	
	а) замість першого вченого звання «ад'юнкт» для наукових працівників залишити нині діюче вчене звання «старший науковий співробітник»;	Обґрунтування цього наведене вище у «Пропозиції 6б».
	б) в другому реченні першого абзацу вилучити слова: «Вища атестаційна комісія України», а замість слова «присвоює», яке стоїть перед словами, що вилучаються, записати слово «присвоюється»;	Цим ВАК України у питанні присвоєння вчених звань переводиться із розряду організацій, які затверджують, в розряд організацій, що здійснюють контроль якості.
	в) у другому рядку третього абзацу після слова «ради,» додати явно пропущене при друкуванні словосполучення «яка діє в системі міністерства,»; вилучити в четвертому і п'ятому рядках словосполучення «спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі освіти і науки», а замість слова «присвоює», яке стоїть перед словами, що вилучаються, записати слово «присвоюється»;	Цим утверджується принцип автономії ВНЗ у питанні присвоєння вчених звань та запроваджуються європейські стандарти.
	г) після третього абзацу додати в якості четвертого абзацу наступну норму: «Вчені звання, присвоєні Вченими радами вищих навчальних закладів чи академічних наукових установ, мають юридичну силу лише в цих закладах та установах, а при переході носія вченого звання на роботу до іншого вищого навчального закладу чи іншої академічної наукової установи, Вченим радам цих навчальних закладів і установ надається право визнати чи ні вчене звання, присвоєне Вченою радою навчального закладу чи установи за попереднім місцем роботи»;	Ця норма повністю відповідає європейським стандартам і стандартам США та Канади і оберігатиме вітчизняні ВНЗ від нині існуючої хибної практики, коли носій вченого звання, отриманого в одній галузі знань, в якій він є фахівцем, при переході в інший ВНЗ для роботи в іншій галузі знань, в якій він фахівцем не є, зберігає набуте вчене звання і надбавки до зарплати, цим званням обумовлені.

21.	До Статті 63. Правовий режим майна вищих навчальних закладів:	
	а) до п. 5, в якому сформульовані права ВНЗ, додати ще одне право, а саме: «сплачувати у валюті (євро або доларах США) внески за колективне членство в міжнародних освітніх та наукових асоціаціях, а також за підписку на закордонні наукові журнали»;	Оскільки цього права сьогодні ВНЗ не мають, то виникає безліч перепон в питанні сплати цих внесків, які ставляться Національним банком і Державним казначейством, що гальмує інтеграцію наших ВНЗ у європейський освітній простір.
22.	До Статті 65. Платні послуги у галузі вищої освіти та пов'язаних з нею інших галузях діяльності:	
	а) перше речення четвертого абзацу доповнити словами: «та індексів зростання заробітної плати науково-педагогічних працівників і індексів зростання виплат за надані вищому навчальному закладу комунальні послуги»;	Оскільки в собівартість підготовки кожного студента платної форми навчання в якості складових входять і зарплата науково-педагогічних працівників, і оплата наданих комунальних послуг, то недостатньо при зміні розмірів плати за навчання враховувати лише рівень інфляції.
	б) останнє речення п'ятого абзацу доповнити словами: «та індексів зростання заробітної плати науково-педагогічних працівників і індексів зростання виплат за надані вищому навчальному закладу комунальні послуги»;	

ЕКОЛОГІЧНУ ЕНЦИКЛОПЕДІЮ ВІННИЧЧИНИ ЗАПОЧАТКОВАНО ЕЛЕКТРОННУ

і водночас відкрито новий потужний канал обміну інформацією між владою і громадськістю про стан довкілля

5 червня в міжнародний День навколишнього середовища завершився перший конкурс з моніторингу стану довкілля серед студентів та учнів нашої області. Подібні екологічні змагання в нашій країні ще ніколи не проводились. Але значущість їх величезна.

Зініційований конкурс нашим Вінницьким національним технічним університетом спільно з Держуправлінням охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області.

Науковці нашого ВНТУ на замовлення Держуправління охорони природи області розробили потужну геоінформаційну систему моніторингу довкілля Вінниччини «Рідна природа». Вона призначалась для управлінських установ, але з часом виникла ідея створити освітню версію системи, тобто такий комплект карт, баз даних і спеціального програмного забезпечення, які можна було б передати в усі школи області. Адже покращення стану довкілля неможливе без підвищення рівня екологічної свідомості, насамперед молоді. Система створена з використанням геоінформаційних технологій, тобто всі інформаційні матеріали прив'язані до географічних об'єктів карти.

— Натиснули «мишею» на будь-який об'єкт, позначений на карті — і виводиться вся інформація про цей об'єкт, яка є в базі програми, зокрема дані про річки, водосховища, діаграми про стан якості води у водних об'єктах та ґрунтах області. Аналогів такої системи в Україні немає. — Говорить директор Інституту магістратури, аспірантури та докторантури ВНТУ, завідувач кафедри моделювання та моніторингу

складних систем, завідувач НДЛ ЕДЕМ, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін. — Але виникла ідея накопичити детальнішу інформацію про природно-ландшафтні місця області та проблеми нашої Вінниччини. Ми створили спеціальний інструмент, який дозволяє додати довільні текстові матеріали, фотографії до будь-якого об'єкта карти. Це стало початком накопичення єдиного геоінформаційного банку даних. Маємо карту, де позначені річки, водойми. Ті, хто живе поблизу них, знають і які є мальовничі місця, і які є проблеми. Запропонували їх сфотографувати і за допомогою спеціального редактора приєднати світлини до об'єкта на карті. Приміром, Олександр Боднар із села Озаринці Могилів-Подільського району ідеально виконав ту задумку, яка вкладалась у систему «Рідна природа». Він зробив фото вигину річки в своєму селі, описав цю місцевість і приєднав інформацію до нашої системи. Так Сашко вчинив і з природно-заповідним об'єктом «Протерозойські пісковики». Натискаєте на карті на цей об'єкт, отримуєте енциклопедичну інформацію про пісковики, а також і їх фотографії. Плануємо зібрати інформацію про усі

подібні об'єкти, які є у нас в області. Можна сказати, що починаємо створювати власну електронну екологічну енциклопедію нашої області.

Отож, номінації конкурсу і переможці.

• **«НАЙКРАЩЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ НАПОВНЕННЯ».**

Оцінювався обсяг зібраних інформаційних матеріалів на задану тематику про географічні об'єкти електронної карти області. Обов'язкова вимога до робіт цієї номінації — внесення зібраних інформаційних матеріалів в геоінформаційну систему моніторингу довкілля Вінницької області «Рідна природа».

Переможною стала робота Олени Громадської, магістрантки екології ВНТУ, про тварини з Червоної книги, які є у Вінницькій області;

II місце — робота Олега Продана із с. Мазурівка Чернівецького району, учня 11 класу СЗОШ № 1 смт. Чернівці, про проблеми з місцями видалення відходів у Чернівецькому районі;

III — робота Олени Ободинської, магістрантки екології ВНТУ, про рослини з Червоної книги, які є у Вінницькій області.

• **«НАЙКРАЩЕ КОМПЛЕКСНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ».**

У цих роботах головна увага надавалась комплексному підходу до аналізу стану складових довкілля. Коли, наприклад, показаний стан флори, фауни та абіотичне (неживе) навколишнє середовище, або що було до забруднення довкілля, а що стало після. Все це ілюструвалось фотографіями з відповідним текстовим описом у вигляді реферату. Інформаційні матеріали рекомендувалось приєднувати до об'єктів карти у системі «Рідна природа».

I місце здобув «Екологічний атлас Вінницької області» — автор Любов Гавришко, магістрантка екології ВНТУ. Цей атлас (понад два десятки карт про різні складові довкілля) вже розміщений на сайті Держуправління охорони природи області в розділі «Фотогалерея»;

II місце — Олександр Боднар із с. Озаринці Могилів-Подільського району, учень Могилів-Подільського монтажно-економічного коледжу, робота про стан довкілля с. Озаринці.

• **«НАЙКРАЩА КОМП'ЮТЕРНА РЕАЛІЗАЦІЯ».**

Оцінювались комп'ютерні програми, веб-сайти, комп'ютерні ролики з моделювання тощо, які імітують чи характеризують ті чи інші природні процеси — життєдіяльність тварин, рослин, зміни у неживій природі, стихійні надзвичайні лиха чи екологічні проблеми, притаманні саме Вінницькій області. Також приймалися роботи, присвячені шляхам розв'язання екологічних проблем.

I місце — Іван Пирогівський, студент-заочник ВНТУ з м. Погребище, автор сайту про біопаливо;

II — сайт про екологічні проблеми Вінниччини (автор Марія Порицька, студентка ВНТУ);

III — сайт про екологічні проблеми сьогодні (автор Євгеній Києнко-Романюк, учень Вінницької ЗОШ № 3).

Окрім прізв'язок від спонсора конкурсу ПП «Джерело», переможці, якщо цьогооріч поступатимуть до ВНТУ на спеціальність 6.040106 «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування», отримають додаткові бали на рівні з призерами предметних обласних олімпіад: 1 місце — 4 бали, 2 місце — 3 бали, 3 місце — 2 бали.

Усі конкурсні роботи будуть розміщені на сайті науково-дослідної лабораторії ЕДЕМ <http://edem.vstu.vinnica.ua/> протягом червня. На сайті також доступна базова (без зібраних інформаційних матеріалів) версія системи «Рідна природа».

Конкурсні роботи оцінювало журі, яке склали вчені ВНТУ, фахівці з Держуправління охорони природи області, відомі в Україні та регіоні вчителі та фахівці з геоінформаційних технологій.

Директор Інституту магістратури, аспірантури та докторантури ВНТУ, завідувач кафедри моделювання та моніторингу складних систем, завідувач НДЛ ЕДЕМ, доктор технічних наук, професор Віталій Мокін і начальник Держуправління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області Олена Яворська на прес-конференції з приводу завершення конкурсу відповідають на запитання вінницьких журналістів

— Суттєвий критерій — соціальна значимість, тобто чи ця робота потрібна широкому колу громадськості, чи вона потрібна суспільству. — Зазначає **начальник Держуправління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області Олена Яворська.** — Без перебільшення, кожна робота, яка вже зроблена, і кожна з тих робіт, яка надійде на наступні конкурси, має величезне соціальне значення, адже завдяки створеному інструменту плануємо сформувати систему обміну інформацією між органами державної виконавчої влади і громадськістю про стан довкілля. Це принципово новий спосіб комунікації в питаннях управління природними ресурсами. Одна з найбільших проблем нашого міністерства — замкнутість системи. Є вузьке коло фахівців, які отримують, обробляють інформацію, і є громадськість, якій один раз на рік видають інформаційний продукт під назвою «Національна доповідь про стан довкілля». Те, що ми робимо уже впродовж 10 років з професором Віталієм Мокіним, це якраз намагання вийти з цього зачарованого кола, коли фахівці не можуть змінити стан довкілля, бо їх дуже мало. І коли громадськість не може змінити стан довкілля, тому що у неї дуже мало інформації. Певні, що вслід за цими учнями прийдуть сотні, а то й тисячі небайдужих спостерігачів стану довкілля, які захочуть поділитися своєю інформацією. А вже органи державної виконавчої влади і зокрема наше Держуправління охорони навколишнього природного середовища беруть на себе зобов'язання цю інформацію зберігати у банку даних і враховувати, приймаючи управлінські рішення. Саме в цьому основна значимість і новизна проекту. Це потужний канал інформаційного обміну між владою і громадськістю.

Перший конкурс з моніторингу стану довкілля завершився. Стартував II конкурс, переможці якого визначатимуться уже у 2009-му, через рік. Тож, юні екологи, чекаємо ваших робіт!

Конференція

ГУМАНІЗМ І ОСВІТА

У раціоналізовано-матеріалізований час стресів і пристрастей наша уже IX міжнародна науково-практична конференція змушує задуматись над тим, що завжди було, є і буде ціннісним і значимим — «Гуманізм і освіта». Цей високий науковий форум працював у нашому університеті під егідою Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України впродовж 10—12 червня.

Вітання учасникам конференції надіслала Юлія Тимошенко. Його виголосив перед науковцями радник прем'єр-міністра України з питань освіти і науки, ректор ВНТУ Борис Мокін.

У роботі цього вченого зібрання активну участь взяли фахівці як гуманітарних, так і технічних наук з України і зарубіжжя. Працювало 5 секцій. Доповіді звучали українською, російською, англійською.

Відкрив конференцію голова її оргкомітету — академік АПНУ і МАН ВШ, Заслужений діяч науки і техніки України Борис Мокін:

— Наша традиційна конференція «Гуманізм і освіта» нині, коли в нашій державі впроваджується всеукраїнське тестування для випускників шкіл, набуває особливої значущості. Ідея проведення тестування лише з окремих предметів руйнує всю систему середньої освіти, і особливо вдарить по гуманітарних дисциплінах, по ідеалах гуманізму в освіті. Ті університети, які вимагатимуть сертифікати лише, скажімо, з математики і фізики, фактично запровадять систему невивчення в школі усіх інших предметів. Адже навіть якщо в шкільному атестаті абітурієнта буде «одиниця» чи «двійка» з якогось предмету, університет усе одно зобов'язаний приймати його документи, якщо вступник має нормальний сертифікат — 124 бали. Отож, українську мову і літературу вчитимуть у школах, математику і фізику, ті, хто йдуть в інженерію, теж вчитимуть. Нас через деякий час очікує те, що сьогодні спостерігається в американській системі середньої освіти: 25 відсотків випускників шкіл єврейського походження не можуть показати на карті, де знаходиться Ізраїль; 50 % випускників африканського походження не можуть показати на карті Африку; половина випускників не знає хто з ким воював у Другій світовій війні. І саме тому, що ця система тестування у США діє уже давно, а молоді люди дуже прагматичні — вчать тільки те в школах, що їм потрібно для вступу в університет. Усе інше їх не цікавить. Наша система середньої освіти якраз була характерна тим, що ми давали

дійсно загальну середню освіту, а тепер через це нововведення і наші школярі вчитимуть тільки ті предмети, які їм потрібні для вступу в університет, ігноруючи усе інше. Я ці прогнози роблю з сумом, із жалем, але

Конференцію відкрив голова її оргкомітету — академік АПНУ і МАН ВШ, Заслужений діяч науки і техніки України Борис Мокін

нікуди не подінешся, оскільки новація запроваджена, вона діятиме, аж поки не переконаємось, що припустились помилки. Як правило до усвідомлення цього проходить кілька років. Стосовно ж нашої конференції, хочу зазначити, що нині особливо важливо напрацювати ідеї, як все ж ідеали гуманізму не втратити і в середній школі, і у вищій школі, яка матиме студентів, які в школі вчили тільки 2—3 предмети. Певен, компонента гуманітарна, гуманістична у ВНЗ через ці нововведення зростатиме. Свого часу було багато розмов — навіщо вчити історію в університеті, якщо її вчили в школі. А тепер у ВНЗ просто змушені будемо її вивчати, адже історію вчитимуть лише ті учні, які збираються поступати на історичний факультет.

Ректор ВНТУ Борис Мокін про ці болючі освітні проблеми говорив на засіданні Комітету з питань освіти і науки Верховної Ради України, яке відбулось 18 червня. І 13 червня на Круглому столі ректорів ВНЗ Вінницької, Житомирської і Хмельницької областей, який у нас в університеті проводив голова комітету з питань освіти і науки ВРУ Володимир Полохало.

— **IX** науково-практична конференція, як і усі попередні, відлік яких ведемо ще з минулого століття, тобто з 1992 року, присвячена проблемам, вирішення яких детерміновано багатьма чинниками, серед яких важливими є соціокультурні, економічні, психолого-педагогічні, гендерні, морально-правові, науково-технічні. — Зазначає **співголова оргкомітету, Заслужений працівник народної освіти, проректор ВНТУ, професор Тамара Буяльська**. — Ми є свідками того, як поступово спадає інтерес не скільки науковців-гуманітаріїв, як громадськості й головне інтерес міністерських чиновників до проблеми «гуманізм і освіта». А ця проблема не є якоюсь локальною, вузьконаціональною. Ця проблема, виходячи з тих багатомірних аспектів, які в собі несе, є проблемою світового освітнього простору. Наш сьогоднішній світ є досить жорстокий з точки зору конкурентної боротьби, часто ним править прагматизм, розрахунок. Тож, в цих умовах утвердження гуманістичних ідеалів інколи здається утопією. Гуманізм не лише як етична, а як світоглядна категорія, як сутність людського, має надати певні людські і морально-ієрархічні виміри будь-якій соціальній діяльності людини. А для цієї діяльності спеціалістів готує саме система освіти. Тому проблема «гуманізм і освіта» є тією ціннісною аксіологічною категорією, яка і визначає, і концентрує в собі проблеми і виміри сучасного науково-технічного поступу.

Відмінність нинішньої конференції від попередніх — подані матеріали виставлялись на її власному сайті за адресою <http://conf.vstu.edu.ua/humed/>. Цей сайт створений КІВЦ ВНТУ у тісній співпраці з навчально-методичним відділом і кафедрою КСПП. Активно участь у розробці сайту взяли директор КІВЦ, к.т.н. Анатолій Власюк, начальник відділу інформаційного забезпечення КІВЦ Георгій Багдасар'ян та провідний програміст Віталій Гнатюк, завідувач науково-методичного відділу, к.і.н., доцент Людмила Громова, співробітники НМВ Валентина Дружиніна та Наталія Андрущенко. Розробники дослідили статистику відвідування сайту, яка засвідчила, що неабиякою популярністю матеріали конференції користувалась ще до її початку. На сайті побували тисячі відвідувачів не лише з багатьох міст України (найбільше, до речі, з Києва), а й з Росії, майже усіх країн Європи, США, Південної Америки. Лише Австралія поки ігнорує цей сайт. А ймовірно до наступної конференції матимемо Інтернет-портал «Гуманізм і освіта».

Професор Буяльська продовжує:

— Існує проблема, про яку заявив заступник міністра освіти України з питань науки, доктор фізико-математичних наук Максим Стріха, котрий зауважив, що ми створили науку в Україні, яка ізольована від того, що відбувається у світі. Окрім того, наголосив М. Стріха, наука покикана виконувати також і культурно-просвітницьку функцію для громадськості. Безперечно, що ці проблеми особливого гострими є і для соціально-гуманітарних наук.

Допомогти вирішити їх неабияк сприяє Інтернет. Кілька місяців тому вийшов у світ перший номер електронного наукового фахового журналу «Наукові праці Вінницького

національного технічного університету». Його адреса <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/VNTU/index.html>

Розміщений новий журнал ВНТУ на сайті Національної бібліотеки України імені В.І.Вернадського у розділі «електронні наукові фахові видання». Це вже шосте наукове фахове видання, яке для публікації результатів наукових досліджень випускає наш університет. І в Україні теж шосте електронне видання, затверджене ВАК, і перше, яке виходить одразу трьома мовами — українською, російською і англійською.

Вітання учасникам конференції

До речі, матеріалам IX конференції «Гуманізм і освіта» буде віддано спецвипуск наукового журналу нашого університету «Вісник ВПІ», визнаного ВАК України як фахове видання в галузі технічних, економічних та педагогічних наук. За підсумками конференції підготовлено електронне видання — збірник усіх доповідей на CD-диску, який був презентований учасникам конференції.

Напружена робота в секціях перемирювалась різноманітними мистецькими заходами. Звітний концерт студентських творчих колективів мав рівень, якому позаздрила б і столична сцена. Талант і майстерність юних артистів зала самовіддано винагороджувала справжніми оваціями.

Учасникам конференції запропонували огляд нових експозицій художнього музею Центру культурології і виховання студентів ВНТУ. Відбулась презентація та обговорення навчально-просвітницького відеофільму «Академік Д. Заболотний» (автор — доцент кафедри культурології Леонід Філонов). Гості знайомились з міжвузівським гендерним центром, який працює в нашому університеті, лабораторією соціологічних досліджень ВНТУ, службою психологічної підтримки. А також побували в Національному музеї Пирогова.

Здивуванню не було меж, коли їм у літню спеку запропонували... зиму. Наш університет єдиний в Україні ВНЗ, який має «Айс-Авеню» — льодовий палац, де студенти впродовж року на заняттях з фізкультури катаються на ковзанах.

Ті, хто взяв участь у нинішній конференції, запевнив, що обов'язково прагнутиме в 2010-му на X конференцію «Гуманізм і освіта».

Змагаємось!

ОБЛАСНИЙ КОНКУРС МІЖНАРОДНОГО РІВНЯ

1400 сайтів поповнили Інтернет-ресурси регіону завдяки започаткованому нашим університетом обласному конкурсу з веб-дизайну, який цього року відбувся уже всьоме. Учні і студенти не лише Вінниччини, а й з Донецької, Миколаївської, Запорізької, Чернігівської, Львівської областей, а також з Росії та Білорусії нині подали на конкурс дві сотні робіт.

Оцінювало їх фахове журі, до складу якого увійшло 30 спеціалістів у галузі веб-дизайну, Інтернет-технологій, інформаційних технологій. У першому турі веб-сторінки змагались в одній із номінацій: «Найактуальніша робота», «Найкраща графічна реалізація», «Найкраща програмна реалізація», «Найкраща анімація». Зумисне для учнів сільських шкіл власна номінація — «Найкраща робота із сільської місцевості». До речі, сільська молодь досить активно долучилась до участі в конкурсі — запропонували 23 роботи. Не залишились осторонь і студенти-заочники — відразу троє з них стали фіналістами змагань. А наймолодшому учаснику VII конкурсу з веб-дизайну — 12 років, найстаршому — 26.

Серед переможців першого туру — студенти та учні Вінниці, Львова, Донецька, Вознесенська, Миколаєва, Архангельська (Росія), Челябінська (Росія).

Переможцями у першому турі серед учнів стали Тетяна Павлик (сміт. Чернівці, СЗОШ №1), Антоніна Гамова (Донецьк, СЗОШ №83), В'ячеслав Мальований (Вінниця, СЗОШ №11), Іван Адамко (Вінниця, ВПУ 11), Максим Костанда (Вінниця, ФМГ №17), Дмитро Конійчук (Вінниця, ВТЛ).

Студенти-переможці першого туру — Віталій Стецюк, Олександр Яцентюк, Віктор Сафо, Ернесто Сердюк (усі з нашого ВНТУ), Станіслав Давлятов (м. Челябінськ).

У другому етапі змагань брали участь переможці першого туру. Вони повинні були засвідчити свою майстерність, виконавши кваліфікаційну роботу за 4 години.

І це найкраще вдалося Ернесто дель Росаріо Сердюку — студенту Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії нашого університету. Цей юнак із

Завідувач кафедри програмного забезпечення ВНТУ, доктор технічних наук, професор Анатолій Петух вітає переможницю конкурсу

Першому проректору ВНТУ, доктору технічних наук, професору Володимиру Грабкові Почесну грамоту обласного управління освіти за підтримку творчої молоді вручає голова обласної профспілки працівників освіти і науки України Сергій Пугачов

Нагороди ще чекають своїх власників

Жмеринки уже вчетверте перемагає у конкурсі з веб-дизайну – двічі ще будучи школярем, і двічі уже як студент ВНТУ.

У фіналі серед школярів перше місце посів учень Вінницького технічного ліцею Дмитро Конійчук, друге — В'ячеслав Мальований (СЗОШ №11), третє — Тетяна Павлик – учениця школи села Чернівці Могилів-Подільського району.

Журі відзначає підвищення якості конкурсних сайтів, використання для їх розробки нових інформаційних технологій.

За час існування конкурсу з веб-дизайну його сайт відвідало понад 47000 осіб!

А переможці обласного конкурсу ставали переможцями і всеукраїнських змагань: Роман Варшавський, Сергій Романюк, Владислав Деменчук, Олексій Москвін, Станіслав Публіка, Ігор Зозовський.

Мета конкурсу – розробка, популяризація і підтримка Інтернет-ресурсів, що гідно представляють нашу область у глобальній мережі Інтернет. А також сприяти зміцненню престижу Вінницької області як ділового, наукового, культурного і інвестиційно привабливого регіонального центру.

Організатори цих змагань — наш Вінницький національний технічний університет, управління у справах сім'ї та молоді ОДА, обласний інститут післядипломної освіти педагогічних працівників, Вінницьке відділення АПОС, Вінницький міський палац дітей та юнацтва.

Спонсорами конкурсу цього року виступили фірми «Інтесервіс», «Арго», «ТЕАМ», магазин «Новобуд», Вінницький бізнес-портал, Вінницька філія «Приватбанку», україно-англійський проект «Разом до здоров'я». Конкурс проводився за підтримки обласної організації профспілки працівників освіти і науки, Вінницької єпархії УПЦ МП.

На урочистостях з нагоди завершення конкурсу і відзначення переможців в актовій залі нашого університету були присутні понад 400 осіб, почесні гості, спонсори, представники ЗМІ. А кому не пощастило з особистою присутністю, міг переглянути репортаж про VII конкурс з веб-дизайну в програмах телекомпанії ВДТ і «Віта».

Стань студентом!

ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ – ДЕНЬ ВІДКРИТИХ ДВЕРЕЙ

І тривав він не один, а... два дні. Аби більше дізналися про Вінницький національний технічний університет, запросили учнів майже з сотні шкіл нашого регіону, а також вихованців училищ і коледжів. До них приєдналися 800 хлопців і дівчат, які закінчують нині Інститут довузівської підготовки ВНТУ.

Зустрічали гостей ми, студенти університету. Для кожного з нас це стало чудовою нагодою розповісти тим, хто за кілька місяців вилетить у наше дружне товариство, про університет. І невідомо, хто саме отримав більше задоволення: сьогоднішні школярі, що уперше переступили поріг вищого навчального закладу, чи ми, ділячись своїм досвідом, знаннями, а подекуди і емоціями, отриманими за час навчання.

Насамперед довідувались у майбутніх абітурієнтів, кого яка спеціальність чи напрям цікавить — програмування, менеджмент, біомедична техніка, енергетика — і сформовані таким чином групи вели окремим екскурсійним шляхом. Але для усіх завершальним акордом були відвідини художніх музеїв нашого університетського Центру культурології і виховання студентів. Школярі справді були здивовані тими перспективами, які надає наш технічний ВНЗ для естетичного розвитку молоді. Не менш емоцій викликав й інший університетський ексклюзив — льодовий палац «АЙС АВЕНЮ», де студенти безкоштовно весь рік можуть кататися на ковзанах.

Ознайомили майбутніх абітурієнтів із роботою приймальної комісії.

А для тих, хто прагне стати студентом ВНТУ, але досі чітко не визначився зі своїм майбутнім інженерним фахом, спеціально організували групи, маршрут яких передбачав відвідування кількох інститутів.

На кафедрах, у лабораторіях на юних гостей чекали викладачі.

— У нас на кафедрі інтелектуальних систем є підготовлені самими студентами презентаційні матеріали про наші спеціальності, про наших випускників, — розповідає кандидат технічних наук, доцент кафедри ІС і, до речі, випускник ВНТУ **Андрій Яровий**. — Розповідати про переваги такої професії як програміст легко, бо вони очевидні. У нас у Вінниці є понад 20 комп'ютерних фірм, які хочуть беруть наших випускників-програмістів до себе на роботу. Стартова зарплатня \$400 і забезпечення соцпакетом. Наша кафедра уклала угоду з датською компанією CDM, яка за свої кошти надала нам комп'ютерний клас із найсучаснішої техніки. Нині датчани там читають кілька спецкурсів для наших студентів англійською мовою. Після яких студенти мають пройти іспит: вирішити конкретну задачу, написавши програмний код. Тих, хто найкраще з цим упорається, датчани працевлаштують у своїй філії (єдина їхня філія в Україні — це у нас у Вінниці). А тих, хто вільно володіє англійською, братимуть на

стажування у Данію. Нині там уже стажується аспірант В'ячеслав Седлецький. Також наша кафедра має прямий договір із українською філією Майкрософт про надання нашим студентам ліцензійного програмного забезпечення. Я абітурієнтам розповідав: нині у наших комп'ютерних класах для програмістів стоїть пакет MS Visual Studio 2008 — дуже потужний пакет, що включає в себе кілька різних мов програмування, а також можливість адміністрування і ведення баз даних. Знання мов програмування з цього пакету є обов'язковою вимогою при працевлаштуванні на комп'ютерну фірму у Вінниці. Цей пакет цьогорічний і нині дуже великі гроші коштує, а нам його для студентів надали безкоштовно. Ми показали студентам Інтерцек — серце серверних технологій і усього Інтернет-забезпечення ВНТУ. І клас CDM, у якому якраз датчани англійською мовою вели лекцію для наших студентів.

Наталія Романенко, голова робочої групи профкому студентів ВНТУ з підготовки та проведення Дня відкритих дверей:

— Кожен, кому випала честь представляти свій університет абітурієнтам, був надзвичайно відповідальним, студенти з різних інститутів працювали злагоджено і чітко. Дуже допомагали директори інститутів, усі викладачі. Я уже не перший рік беру участь в організації Дня відкритих дверей, тому впевнено кажу: цьогоріч він удався на славу.

Сергій Рачишин, абітурієнт-2008:

— Маючи досвід роботи слюсаря-електромонтажника, ідучи сюди, я не сподівався відкрити для себе щось принципово нове. Та слухаючи розповіді студентів Інституту енергетики та бачачи доказ їхніх слів у вигляді найсучаснішого електронного обладнання, яким щедро насичені лабораторії ІНЕЕЕМ, я тільки зараз починаю розуміти усі перспективи, що відкриваються перед кваліфікованим інженером-енергетиком. Також мене дуже вразила та увага, яка надається у ВНТУ всебічному розвитку особистості. Я щиро вірю, що мені пощастить достойно витримати усі вступні випробування і уже незабаром зможу назвати себе студентом одного з найкращих технічних ВНЗ нашої Батьківщини.

**Валерій ГРАНЯК,
студент групи ЗЕ-07 ІНЕЕЕМ**

Країна мого студентства

45 років тому 25 травня на I конференції держав і урядів африканських країн в Аддис-Абебі була створена Організація африканської єдності (ОАЄ). За рішенням ООН цей день оголошений Днем звільнення Африки.

Організація африканської єдності у 2001 році перейменована в Африканський союз. Його цілі: зміцнення співробітництва між країнами Африки, врегулювання територіальних конфліктів і суперечок між ними, співробітництво в соціально-економічній і політичній сферах життя.

ДЕНЬ АФРИКИ У ВІННИЦІ БУДЕ ТРАДИЦІЄЮ

Цікаво було усім

Жорже Макая, першокурсник Інституту ІТКІ, ведучий святкового дійства ▶

Своє континентальне свято африканські студенти Вінниці так пишно, з розмахом святкували аж у 1983-му. А ці 25 років чи то ентузіазму забракло, чи аж занадто поринули у навчання. Тож, студенти ВНТУ вирішили відновити гарну традицію. Запросили до участі в урочистостях представників усіх країн Африки, які вчаться у Вінниці. Власне лише в національних університетах — технічному і медичному.

— Ми уже декілька разів робили подібні концерти, тож, маємо досвід. — Розповідає студент з Анголи, **першокурсник Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем**

управління нашого університету Єза Франциску (група ЕП-07). — Свято — це завжди добре, додаткова можливість розповісти про свою країну, про свою Африку. Наступного року урочистості з нагоди нашого континентального свята організуватимуть студенти медуніверситету. Ми їм при потребі радо допоможемо.

Про природні особливості і визначні пам'ятки свого континенту студенти розповідали з допомогою слайд-шоу. На гостей чекала і виставка мистецтва Африки.

Ангола, Нігерія, Камерун, Марокко, Єгипет, Туніс, Ганна, Гвінея — народні пісні, танці цих країн щиро радували публіку. Шквал оплесків зірвала українська народна пісня, яку співали разом українські і африканські студенти. За концертну програму відповідав

Танцюють африканські дівчата

Жорже Ельдер Памбу Макая, першокурсник Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії нашого університету. Він же вишуканою українською мовою вів дійство. Допомогала йому російською аспірантка медуніверситету.

— А нам більше подобається українська мова, вона дуже милозвучна, — посміхається Єза Франциску. — Дуже люблю слухати, як українці розмовляють своєю мовою.

На завершення концерту — дефіле у національних костюмах країн Африки. До речі, африканські студенти, не лише, хто був на сцені, а й ті, хто в залі, — усі були в національному вбранні.

— А потім була дегустація африканських страв. Приготували їх дівчата з Анголи і Нігерії. Деякі дуже традиційні продукти ми привезли з собою з Африки зумисне для такого випадку, — говорить **першокурсник ІНАЕКСУ Бізі Селештіно (група 4СІ-07).** — Африканські страви усім дуже сподобалися, особливо нашим українським друзям. Мій одногрупник Андрій Усатюк казав, що просто в захопленні від нашої кухні. А наш директор Інституту міжнародних зв'язків, доктор технічних наук, професор Сергій Юхимчук казав, що тепер додому на вечерю не поспішатиме. До речі, ми Сергію Васильовичу надзвичайно вдячні, він нам дуже допомагав.

Рівень

ВІННИЦЬКИЙ ОСВІТНІЙ ГЕНДЕРНИЙ ЦЕНТР ЄДИНИЙ (!) У ЄВРОПІ, ЩО ПРАЦЮЄ В ТЕХНІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Вінницький освітній гендерний центр став ініціатором проведення Тренінгу «Практика застосування логіко-структурного підходу для розробки та реалізації обласних програм досягнення рівності жінок і чоловіків», що відбувся в Офісі освітнього гендерного центру, який розташовано в Головному навчальному корпусі ВНТУ, аудиторія 104.

У роботі Тренінгу взяли участь члени обласної координаційної гендерної ради, котру очолює заступник губернатора Вінницької області п. Л. Спиридонова. Серед учасників – начальники управлінь ОДА, депутати обласної Ради, спеціалісти з питань внутрішньої та зовнішньої політики, науковці. На Тренінг завітали високі гості з Києва – координатор та менеджер Програми рівних можливостей ПРООН пані Лариса Кобилянська. Вона виступила перед учасниками та учасницями Тренінгу і, зокрема, зауважила, що Вінницький освітній гендерний центр став єдиним (!) в Європі, що працює в технічному університеті. Зазвичай опікуються гендерними студіями гуманітарні університети, але традиція ВНТУ – ламати стереотипи.

Акція стала однією з центральних в проведенні другого етапу Програми рівних можливостей Програми розвитку ООН «Україна – на шляху до рівності» за підтримки Шведської агенції міжнародного розвитку (SIDA) під патронатом Вінницької обласної державної адміністрації. Знаковим став факт проведення тренінгів одночасно в 7-ми областях України. Як відомо, Вінницький освітній гендерний центр був серед учасників пілотного проекту ПРООН (у ньому брали участь 4 області) ще у 2004 році. Так і зараз: ми серед першопроходців.

Приєднання України у квітні 2007 року до Паризької Декларації накладає нові зобов'язання й відповідальність на уряд України та місцеву владу зокрема щодо співпраці із міжнародними організаціями та використання міжнародної допомоги. Враховуючи цей новий формат стосунків, Програмою розвитку ООН були враховані основні запити та потреби областей, серед яких – дефіцит місцевих стратегічних програм, спрямованих на побудову демократичного суспільства, одним із пріоритетів якого є рівні можливості.

ПРООН активно підтримує впровадження

Під час Тренінгу

новітніх методик державного та стратегічного планування на національному та обласному рівні.

Методика LFA (Logical Framework Approach – логіко-структурний підхід) – це один з багатьох методів проектного планування, який добре себе зарекомендував. Метод LFA почав використовуватися розробниками проектних планів ще у 1960-тих роках.

З того часу він набув розповсюдження в усьому світі. ООН, ЄС, Sida (Шведське агентство міжнародного розвитку), GTZ (Німецьке агентство з технічного співробітництва), AUSAid (Австралійське агентство міжнародного розвитку) – ось тільки деякі з міжнародних організацій, які працюють над тим, щоб використовувати метод LFA в проектному плануванні.

Зазначу, метод дозволяє здійснювати планування, орієнтоване на результат, що значно покращить якість державної політики у сфері забезпечення рівних прав і можливостей чоловіків і жінок. Крім того, використання LFA-методу як дієвого інструменту стане засобом для стійкості гендерних змін на регіональному рівні і на рівні держави. Існує нагальна необхідність вивести на новий якісний рівень впровадження гендерної політики. Задля цієї мети ООН забезпечує українську громаду на регіональному, вже тепер, рівні якісними сучасними методиками й практиками стратегічного планування. До таких стратегій належить логіко-структурний підхід як шлях до успішного проектного планування та впровадження усвідомлених цілей діяльності. Цей досвід дозволяє запровадити та використати досягнення наукові, менеджерські, практично-культурні та загальноціннісні, гуманітарні задля оптимальної організації складних суспільних процесів.

Насправді, дуже важко говорити про регулювання складними суспільними процесами, пов'язаними зі

КОМПЛЕКСНИЙ ДИПЛОМНИЙ ПРОЕКТ

змiнами у свiдомостi, з формуванням нових соціальних потреб та навичок. Саме до цього рiвня i має стосунок формування усвiдомлення нагальностi запровадження iдеологiї рiвних можливостей. Технологiчно це стає можливим при застосуванні **LFA-методу** як вироблення алгоритму, який є вимiрюваним, до нього можливо запровадити певні iндекси i, в результатi, отримати **МАТРИЦЮ**, що складається з цiлей, iндикаторiв, верифікаційних прийомiв та можливих ресурсiв. Стратегiчне планування рiвних можливостей в ґендерному аналізі стає можливим i перспективним, а головне, науково точним i перевiреним.

Саме в такий спiсiб на практицi можна розвiяти мiф про дуже вiддалений в часi результат – отримання суспiльства рiвних можливостей, толерантне, полiткоректне, комфортне для людини будь-якої статi, вiку, соціо-економічного рiвня.

Вiнницький освiтній ґендерний центр залучений з самого початку запровадження **LFA-методу** в Украiнi, адже його директорка в 2007 році стала національним експертом з ґендерної полiтики, пройшла навчання з мiжнародними експертами ПРООН (з Швеції). Учасники Тренiнгу схвально поставилися до результатiв та методик, що були запропонованi. Час покаже, наскiльки ґендерно-чутливим стає наше суспiльство, а справа Вiнницького освiтнього ґендерного центру всебiчно сприяти цьому.

Ірина ГОЛОВАШЕНКО,
кандидат
філософських наук,
доцент, директорка
Вiнницького освiтнього
ґендерного центру

Стійке функціонування будь-якого підприємства (зокрема й ВНЗ) в умовах ринкової економіки залежить від якості продукції, яку випускає. Отож, завдання університету полягає в підготовці висококваліфікованих фахівців, науковців, здатних конкурувати на ринку праці як у межах країни, так і за кордоном. На ефективність підготовки фахівців, ступiнь формування їх як особисті впливає багато рiзних факторiв. Серед найважливіших — використання викладачем у педагогічній практиці активних способiв навчання, використання фактичного матеріалу із практики, наближення обов'язкових занять до реальної ситуації. Все це поєднує в собі комплексне дипломне проектування, що є педагогічним прийомом, побудованим на конкретній виробничій ситуації й рiшеннi реальних проблем.

Традиційне дипломне проектування, що передбачає роботу поодинокi, не вiдповiдає реальній виробничій ситуації, адже фахівцi вирішують iнженерно-технічні й науково-дослідні завдання творчими колективами, до складу яких входять спеціалісти рiзного фаху.

На кафедрах нашого факультету будiвництва та будiвельного менеджменту накопичений значний досвiд щодо організації й керiвництва комплексним дипломним проектуванням, до якого залучаються студенти як одніє, так і декількох спеціальностей. При такому проектуванні студенти перебувають у цiлісному iнженерно-технічному полi і набувають навичок рiшення технічних питань із фахівцями суміжних спеціальностей, найефективніше проявляють свої творчі здібності.

При організації комплексного проектування особливо важливими є своєчасність і послiдовність розробок. Для фахівцiв, що працюють у сфері будiвництва основою проектування, як правило, є технологічний процес зведення будiвель, запуск необхідних систем і мереж, вiршення ряду мiстобудiвних питань. Тому деякі початкові елементи проекту необхідно розробити до початку дипломного проектування, у 13-му і 14-му триместрі при виконанні курсових проектiв.

Іншою важливою особливiстю організації комплексного дипломного проектування є призначення координатора («головного iнженера») як від студентiв, так і від керiвникiв окремих частин проекту. Координатор повинен умiти організувати колективну роботу. Це чи не найскладніше в організації комплексного проектування. Необхідний ряд заходiв щодо планування, організації й контролю роботи виконавцiв.

Організація роботи групи студентiв будується на основі технічного завдання, що розроблене координатором, де мають бути чiткі вказiвки на обсяг, зміст і строки виконання окремих роздiлiв і їх взаємозв'язок.

Пiдбираючи кандидатури для участi в комплексному проектуванні, слiд надавати особливої уваги психологічній сумісності виконавцiв, умiнню організуватися на виконання роботи на зазначений термін. Якщо це не врахувати на першому етапі, то комплексне проектування може не вiдбутися — одержимо набiр окремих проектiв, не пов'язаних загальною технічною думкою.

Спiльно працюючи над складними технічними завданнями, студенти вчаться зiставляти рiзні думки й пiдходи до рiшення проблем, вiдстоювати власну точку зору й розглядати її як одну з можливих. Обмінюючись технічною інформацією, студенти розширюють свої знання, умiння й навички, ефективніше навчаються й творчо розвиваються.

Комплексне дипломне проектування створює атмосферу напруженого iнтелектуального пошуку. Елемент змагальностi не дає слабшати увазі учасникiв, дозволяє виразити особистісне бачення проблеми.

Отож, розробка комплексних проектiв рiзного рiвня (мiжфакультетські, мiжкафедральні) дає змогу випускаючим кафедрам обмінюватися методичними знахідками, розробляти єдині стандарти навчання й — найсуттєвіше — пiдвищувати якість пiдготовки фахівцiв.

Ігор ДУДАР, доктор технічних наук, професор, завiдувач кафедри МБА,
Тетяна ПРИЛИПКО, асистент, вiдповiдальна за дипломне проектування
кафедри МБА

ДМИТРО КУШНІР — ПРИЗЕР ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ОЛІМПІАДИ З АНГЛІЙСЬКОЇ

Традиційну університетську олімпіаду з англійської кафедра іноземних мов проводила цього року в оновленому форматі: пропонувався перелік завдань, які дають змогу оцінити вміння та навички студентів у різних аспектах мовленнєвої компетенції – аудіювання, читання, розмовна мова, написання творчих робіт. За змістом і формою завдання наближені до тестів міжнародних екзаменів з іноземної мови.

Перше місце поділили Дмитро Кушнір (група 1ПЗ-03, Інститут ІТКІ), переможець минулорічної олімпіади, та Наталя Власюк (2АМЗ-05, ІніТКІ). Вони й отримали право продемонструвати свої знання на олімпіаді у Дніпродзержинську.

Дмитро Кушнір довів свій високий рівень знань англійської і на всеукраїнському рівні, здобувши 2-ге місце.

— Мені пощастило брати участь в університетських олімпіадах з

англійської протягом п'яти років. — Розповідає хлопець. — Можу з певністю сказати, щоразу покращується організація, зворотній зв'язок з журі, швидкість визначення переможців. Позитивні враження справляє також якість і рівень завдань. (Складає їх викладач кафедри ІМ Наталія Миколаївна Гадаїчук). Зокрема, один з тестів цього року олімпіади викликав у мене певні труднощі. Перевіривши роботу, я побачив свої помилки, звернувся до спеціальної літератури і заповнив прогалини у знаннях одного з розділів граматики. Згодом це стало у пригоді під час комп'ютерного тестування, яке було одним з випробувань II-го етапу Всеукраїнської олімпіади. На мою думку, участь у таких олімпіадах – важливий крок для кожного, хто опановує іноземну мову. Тут немає переможених, бо всі без винятку отримують цікавий досвід, стимул до розвитку, а також неупереджену оцінку своїх знань.

Щороку все більше студентів виявляють бажання брати участь в олімпіаді з англійської, продемонструвати свої знання в різних аспектах іноземної мови. Добрі знання граматики, вмиле використання лексичних одиниць, розуміння мови на слух та вражаючі результати творчих завдань були гідно оцінені журі. Адже, задачею викладача є виявлення відмінних знань кращих студентів та заохочення їх до участі у різних конкурсах, олімпіадах та конференціях.

Слід зазначити, що неабияка зацікавленість великої кількості студентів технічного ВНЗ у вивченні іноземних мов, що постійно зростає, приємно вражає викладачів і заохочує решту студентів підвищувати свій рівень.

**Олена МИХАЙЛОВА-ПЕХАН,
старший викладач кафедри ІМ**

143-тя виставка образотворчого мистецтва відкрита у художньому музеї Центру культурології і виховання студентів нашого технічного університету. Це доробок знаного вінницького майстра Василя Шпака. Добрірка полотен об'єднана єдиною темою і приурочена до ювілею митця.

КОЗАКИ ВАСИЛЯ ШПАКА

ВАСИЛЬ ШПАК народився 28 червня 1948 р. в с. Слобода-Носківецька Жмеринського району Вінницької області.

Закінчив Московський заочний народний університет мистецтв, відділення образотворчого мистецтва.

Член Національної Спілки художників України з 1994 року.

Учасник обласних та республіканських виставок.

Працює у галузі станкового живопису в жанрах пейзажу, натюрморту, тематичної композиції.

Виставковий проект вінницького художника Василя Шпака «КОЗАКИ» демонструє загальну експозиційну тенденцію, яка останнім часом набуває все більшої популярності в мистецьких колах, — її сутність полягає в прагненні митця подати власну творчість концентровано, дотримуючись певних тематичних, сюжетних, або жанрових меж. Саме так традиційна персональна виставка перетворюється на виставковий проект. Шлях цікавий, сміливий, але і ризикований. Адже, художник втрачає

можливість розчинити власні недоліки у хронологічному та тематичному калейдоскопі. У проєкті професійні вади можуть стати дуже помітними. Але з іншого боку може і яскраво виявитися мистецька індивідуальність, з огляду на те, що розкриття конкретної теми є свідомою роботою «на проєкт» і вимагає великої концентрації власного творчого «Я». Подібні акції, здебільшого позбавлені комерційних зацікавлень, вони виникають як прояв творчості в її чистому вигляді. І це робить художникові честь.

Темою, яку обрав Василь Шпак є козацька Україна в її мажорно-фольклорному звучанні. Життя, побут, обрядові дійства українського козацтва подані автором як барвіста поетика, іноді глузливо-іронічна, але завжди життєстверджуюча. Його живописні полотна викликають аналогію з поетичними рядками С. Руданського та І. Котляревського, які в свою чергу сягають корінням в українську народну пісню,

Перед Великоднем, полотно, олія

тернопільську співанку, гуцульську колонию.

Відповідною є і живописна мова творів. Позбавлена академічного канону, вона базується на формально-колеристичних засадах народного малярського примітиву у його найкращих проявах. Вільність та експресивність форми, сміливість та відкритість кольору — ці ознаки українського народного мистецтва, помножені на оптимізм світогляду, здавна характеризують жанрово різні народні твори — від іконопису до народної картинки. З огляду на це творчість Василя Шпака є органічною складовою вікової мистецької традиції України і наочним доказом її неперервності.

**Юлія ПРИСЯЖНА, куратор
проєкту, мистецтвознавець**

Історія однієї картини; діалог з автором («Сат-Ок» Аркадія Павлюка, рік написання 1969)

Першокурсники-ентузіасти Олександра Кулик та Сергій Сторожев (2СІ-07) започатковують нині в «Студентській музі» підрубрику «Історія однієї картини: діалог з автором». Можливо, згодом вона відбрунькується у рубрику самостійну – стабільну й широкоформатну. Адже картин з цікавою творчою історією та змістом у галереях ВНТУ вистачає, а розпитувати наші молоді якщо й не дуже вміють (поки що), то принаймні повинні б учитися. Бажати учитися...

Як-от Олександра Кулик та Сергій Сторожев: деякі їхні запитання нині виглядають елементарними чи й кострубатими, але в сумі своїй все ж охоплюють таке оригінальне історико-культурне явище, як «Сат-Ок» відомого вінницького художника Аркадія Григоровича Павлюка.

Шановний Аркадію Григоровичу! У постійній експозиції галереї «Подільське мистецтво» нашого університету виставлена Ваша картина «Письменник Сат-Ок». Чому Ви вирішили написати портрет саме цього письменника?

Про письменника Сат-Ока я нічого не знав до того часу, як він приїхав у Харків. У Харкові друкувалася його книга «Земля солоних скель», яку переклав харківський письменник Юрій Стадниченко; через це він і приїхав у Харків. У Харкові далекий гість виступав в палаці піонерів, в літературних студіях. На зустрічах було багато дорослих і дітей, і він розповідав про своє дитинство, одягав свій індіанський національний костюм, який йому зробили в Америці. І тому від цих зустрічей залишалось дуже велике враження. І потім я вирішив написати його портрет у національному його одязі: про таку цікаву людину з дуже цікавою долею.

У журналі «Вінницький край» (2007, №2) є репродукції ваших картин. Там представлено багато портретів, але всі вони в основному поясні. І взагалі, більшість Ваших картин – поясні портрети. А картина «Письменник Сат-Ок» зображає героя на повен зріст, це великоформатна картина. Чому ви вибрали саме такий варіант?

Безумовно, можна було зробити поясним і цей портрет, але мене дуже вразила його статура, зріст, тому я

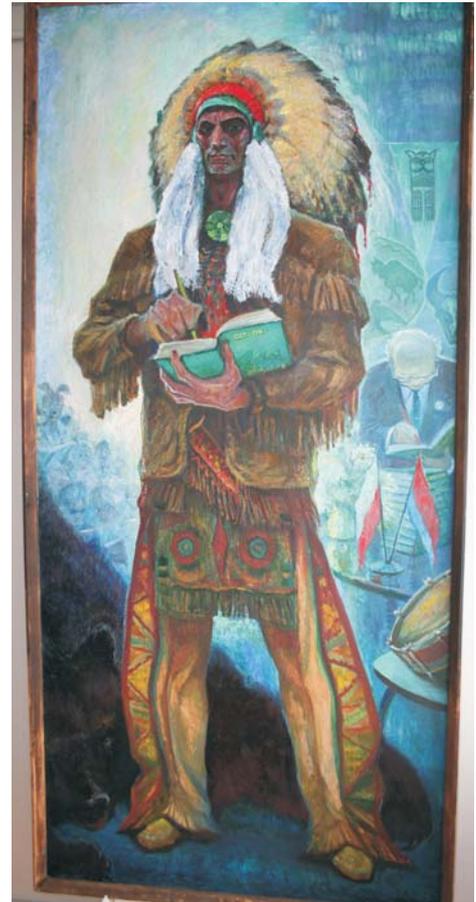
зробив ростовий портрет. Також у мене є портрет Сат-Ока, зображеного на фоні пам'ятника Т. Г. Шевченка, але вже в цивільному одязі.

На картині письменник зображений дуже високим і кремезним. В житті він також був такої статури?

Так. У нього було надзвичайно відточене тіло. В їхньому племені хлопців з п'яти років віддають у військовий табір, де їх тренують на справжніх воїнів. У його творі «Земля солоних скель» чудово описано усі подробиці життя індіанських племен. Це не ті індіанці, яких ми собі уявляємо. Це люди нашого часу, нашої епохи. Сат-Ок був сином вождя індіанського племені Високого Орла і польської революціонерки Станіслави Соплатович. Це унікальна детективна історія – про те, як група польських революціонерів-засланців тікають з Сибіру на американський континент, де їх, знесилених, підбирають і виходжують індіанці.

На картині крім головного героя, самого Сат-Ока, зображені інші персонажі. От, наприклад, діти. З правого боку картини зображені діти. Це тому, що він писав в основному дитячі твори?

Так. В основному найбільше його твори були орієнтовані на дітей, але не тільки. Ними зачитувались усі. Вони перекладались на багато мов і надруковані великими тиражами. На зустрічах з автором завжди було дуже

багато людей, і більшість з них діти. І він розповідав про своє життя, про своїх дітей, і навіть плакав, коли згадував про це. І ще розповідав про те, що його плем'я донині не ввійшло у цивілізацію. Бо їх одразу ж заберуть у резервацію. Вони живуть окремо і не підкоряються законам і владі. Тому в своїх творах він описує саме дітей, які живуть в цих племенах. Шкода, що мало цих книг. А якщо б видати, наприклад, книгу «Земля солоних скель», то її б розібрали одразу ж. У нього вражаюча проза – «Білий мустанг», «Таємні сліди вночі» і дивовижні є вірші. Він нам там читав їх польською, то ми з нашим знанням української досить добре їх розуміли. Прекрасні такі життєві вірші! Звичайно, десь вони теж є надруковані, і їх добре було б зараз почитати. Однак запам'яталось з його вуст і таке: «А в Польщі зараз модерне все, і такі вірші, як я пишу, не багатьох зацікавлять». Коротше кажучи, його там сприйняли не надто. Коли мати напередодні Другої світової війни приїхала з ним до Польщі, батьківщина сприйняла їх прохолодно: подумаєш, приїхала якась колишня революціонерка із сином від якогось індіанця...

Ліворуч, за столом, з авторучкою у руках зображений чоловік в окулярах, з блокнотом. Яка його причетність до головного героя?

Це вже загадуваний харківський письменник Юрій Герасименко, перекладач книги «Земля солоних скель» на українську. До речі, цікаво, що книгу польського видання він випадково придбав у Москві. А вже після українського видання її видрукували російською з передмовою Лева Кассіля; згодом також чеською, німецькою, багатьма іншими мовами. Надто чинили опір американці, не хотіли видавати її, але і туди вона пробилася. Потім навіть декілька видань зробили, оскільки попит був.

Що, можливо, найцікавіше: чехи зробили цілий індіанський табір виховання. Отже, книга мала великий суспільний резонанс.

Але повернемося до харківських вражень. Коли Стадниченко і Сат-Ок приходили на творчі зустрічі з публікою, взявши з собою якусь кількість книг, вони їх надписували, дарували, залишали. Також біля столика, де усі ці книжки, були і усілякі індіанські сувеніри. Ось таку картинку я, напевно, і закарбував.

Позаду на столику розташовані два прапори: один біло-червоний, а інший – червоно-синій...

Один прапор польський (батьківщина матері Сат-Ока), а інший – тодішньої Української РСР ...

У верхній правій частині картини можна побачити різних тварин: кіт, бик... Вони є певними символами? Що вони означають?

У індіанців були тотемні знаки. І вони дуже любили зображувати тварин. Ось такі знаки, з биками, з рогами він нам показував. І показував нам знаки, за допомогою яких вони між собою спілкувалися. У них були знаки міжплеменні: там у близьких племен різна мова. Були такі знаки, що на руках показувалися: «Куди йдеш? Що тобі треба? Яка небезпека?». Тобто вони могли цими знаками між собою спілкуватися. І він нам усі ці знаки там на руках (у нього руки красиві такі) демонстрував. Також і орнаменти, і малюнки. Навіть одяг у них дуже промовистий. Вони по одягу визначали, наприклад, що це *шеванези*, а ті знали, що це *гурони*. Так як у нас: в кожній селі була своя вишиванка, так і там — у них по одягу вже могли дізнатися, хто ти.

І на голову це убрання з пір'я зробили йому традиційне. Вони кожному хлопчикові дають ім'я лише тоді, коли він якось себе проявить. А до цього вони називаються *ути й уті* — як у нас говорять: «малий, мала». От у 8 років Сат-Ок збив орла. Йому й дали ім'я: «Довге Перо». А його матері свого часу дали ім'я «Біла Хмарка»: вона

блондинкою-полькою була. Індіанці не бачили ніколи, щоб жінка була блондинкою, та ще й такою красивою, з блакитними очима. Вони чорні здебільше, індіанці. А сестру назвали «Тонкою Берізкою», батько ж, вождь, був «Високим Орлом». Ось так їм ще давали імена, які якоюсь мірою відповідали їх зовнішності, образу, розкривали їх характер. «Хитра Лисиця» могли назвати або «Щур», який-небудь «Злий». (Посміхається).

Що ви хотіли сказати, зобразивши такий музичний інструмент як барабан?

Барабан у них багато значить. На барабані він також нам показував сигнали різні. На нашому – тодішньому піонерському барабані. Піонерська кімната була, де ми зустрічалися. А потім і гітару принесли, співали, підспівували...

Тобто, усі символи Вашої картини безпосередньо пов'язані з життям Сат-Ока...

Так, але не лише Сат-ока, а взагалі індіанців. Сат-Ок же перед війною виїхав до Польщі і все життя там був, і воював, і в партизанах був... Отже, проблема навернення до культури свого дитинства для нього теж певною мірою існувала. Багато витворів індіанської культури він придбав коли, буди матросом, у Канаді пішов до резервації. Йому зробили там ці всі знаки, зробили костюм індіанський з довгими пір'ям, щоб знати, що це син «Високого Орла». Він звідти привіз з собою костюм цей, в якому виступав, на зустрічі приходив, коли розповідав про свій народ. Привіз ці знаки всі та інші сувеніри всілякі, виробили індіанські. Вони — прекрасні майстри, все у них прикрашено, кожна вуздечка, кожен ошейник на собаці, все розфарбовано, з орнаментами їх племені... Ось цим вони й цікаві.

Які ще, на Вашу думку, культурні та духовні цінності, уявлення цього народу варті особливої нашої уваги та пошанування?

Вони дуже люблять, обожнюють природу. У них мораль така, що навіть травичку не можна зламати, якщо вона тобі не треба. Брати тільки те, що тобі конче необхідне для життя. Тому вони, коли йшли на полювання, молилися: «Пробач мене, друже моква (ведмідь), що я тебе повинен убити, тому що мені потрібна твоя шкіра, м'ясо, я повинен одружитися, я вимушений тебе вбити». Отак вони прощення наперед просили. Коли стріляють в птахів і дичину б'ють, то не так, щоб набити більше, як наші: поїхали, набили кабанів, набили сайгаків... Куди їм стільки, навіщо? Це ж злочин! У нас цих качок стріляють, лебедів, щоб тільки нажитися, або, й того гірше, «розважитися», себе, як казав один покійний депутат-мисливець,

«мужчиною почувствовати»... Там цього не можна, у них мораль! У цьому сенсі «дикі» плем'я, начебто, але високих моральних засад. Це все є в книжці «Земля солоних скель». Вона прекрасно, поетично написана. У прозі, а надзвичайно поетично. Він, коли на кораблі служив, під час перерв між вахтами товаришам розповідав все це. І розповідав їм настільки цікаво, що, вони сказали йому: «Так ти напиши!» — «Та що я — письменник?» — «Пиши!» — почали підохочувати його настійливо. І він дійсно написав, і вийшла перша книга «Земля солоних скель». Коли ж вона вийшла, пішла по світу — то резонанс був дуже великим, у всі країни пішла, по декілька видань витримала. Зараз дай в продаж — її відразу розхоплять. Треба друкувати такі речі, тому що вони дуже цікаві, дуже високоморальні, і сама проблема цих книг цікава, актуальна. Вони ж по суті — й антирасистські. Расизм Сат-Ок не раз пережив на собі. Якось він у Монреалі йшов, його по голові вдарили, і в поліцію потім забрали. Коли він отямився, правоохоронці сказали: «Йди до себе і не тиняйся по місту, і забий цей згорток свій». Він говорить: «У мене не було згортка». А розгорнули згорток, так там, в згортку, пляшка бензину. Не встигли, значить, расисти розбити та запалити, а то в момент при всіх на вулиці й згорів би. Так згоріла його сестра (вона вийшла з племені) в Монреалі: просто в машині бензин підпалили і загинула. Вона була дуже високоосвічена, знала декілька мов. І коли вийшла з табору, то стала таким великим громадським діячем в боротьбі за звільнення, в боротьбі за рівноправ'я. Відбувалося це в Канаді. І «цивілізовані» канадські расисти вбивали їх, так їм ці люди були «шкідливі». Ну, — расизм... Він страшний і дрімучий, дрімучий і страшний.

Дякуємо, Вам, Аркадію Григоровичу, за цікаву й таку повчальну розповідь. Тепер ми зрозуміли, що такі твори, як Ваш «Письменник Сат-Ок», допомагають осмислити проблеми людського життя, цілого сучасного світу. Кожна частинка цієї картини, кожен її елемент сповнені змісту. Йдеться ж не тільки про одного індіанця унікальної долі. Проблема збереження всіх культурних цінностей і традицій, способів виживання у цьому непростому та жорстокому світі, де так важливо залишатися Людиною і Народом з великої літери, до нас, повірте, під час цієї розмови таки «дійшла». Ця картина, немов книга. Спочатку в очі кидається яскрава обкладинка, але, коли вчитаєшся, то помічаєш, що її зміст набагато глибший, багатший...

СПОРТ

«Бронзу» у Тбілісі (Грузія) на чемпіонаті Європи з боротьби самбо виграла викладач кафедри фізичного виховання ВНТУ Тамара Карапетян.

На чемпіонаті Європи з боротьби на поясах, який відбувався у Шауляї (Литва), наш Олександр Вересюк (другокурсник ІНАЕКСУ) також здобув «бронзу». У змаганнях брали участь спортсмени з 13 країн континенту.

ДІВЧИНА-ПАВУК

У місті Судак (АР Крим) відбувся чемпіонат України зі скелелазіння серед студентів. Наш університет на цих змаганнях представляла **Катерина Чорноскутова**. Вона здобула 1 місце серед жінок у виді програми «трудність».

Григорій КІПОРЕНКО, тренер «Альпклубу» ВНТУ

* * *

Олександр Марчук, п'ятикурсник Інституту АЕКСУ, взяв 1 місце на чемпіонаті України зі спортивного орієнтування, який проходив у Криму. Хлопець переміг у спринті на 3 км.

* * *

Збірна ВНТУ здобула «бронзу» в Першості області з волейболу серед чоловічих команд ВНЗ III-IV рівнів акредитації.

Наші хлопці поступились команді Інституту фізкультури і спорту ВДПУ і збірній ВДАУ, до складу якої були залучені гравці команди Вищої ліги «СДЮСШ-ВДАУ» — призери III літньої універсиади України.

ДВА ПЕРШИХ І ОДНЕ ДРУГЕ

Команда співробітників нашого університету виграла друге місце у весняному легкоатлетичному кросі галузевих обкомів Федерації профспілок області. І стала безапеляційним переможцем забігу спортсменів Вінницького обкому профспілки працівників освіти і науки.

Два Кубки у цих змаганнях для нашого ВНТУ здобули Володимир Тихонов, Олег Крупський, Василь Овчарук, Олена Колос, Валентина Голубева та Діна Харіна (тренер команди, голова спортивно-масової комісії профкому Ігор Шемчак).

А Валентина Голубева виявилась найшвидшою і в особистому забігу серед жінок на дистанції 1000 м.

Президія Федерації профспілок Вінницької області нагородила наших спортсменів за здобуті перемоги, за популяризацію фізичної культури і спорту серед працюючих і членів їх сімей, студентської та учнівської молоді. Обком освітянської профспілки теж відзначив наших спортсменів преміями.

ГАНДБОЛ. ЧЕМПІОНАТ ОБЛАСТІ

У Немирові відбувся чемпіонат Вінниччини з гандболу серед чоловічих команд, присвячений 30-річчю немирівського гандболу.

Студентська гандбольна команда ВНТУ, як переможець серед ВНЗ Вінниччини, теж брала участь у змаганнях. Наші гандболісти у своїх підгрупі блискуче перемогли. У півфіналі зустріч з командою Томашпільського району теж принесла перемогу.

У фіналі нашої студентській команді протистояла учасниця республіканської спартакиади — збірна Вінниччини, яка входить в десятку кращих обласних команд України. Її складають випускники нашого ВНТУ і ВДПУ. Гра видалась рівною. Лише насамкінець зустрічі наші хлопці поступились трьома м'ячами. Гра закінчилась з рахунком 23:26. Третє місце дісталось господарям чемпіонату — команді Немирівського району.

Переможці і призери чемпіонату нагороджені медалями та дипломами від обласного управління з питань фізичної культури та спорту.

Кращими гравцями команди ВНТУ визнані: Віталій Березюк, капітан команди (МВ-03); Максим Червінський, воротар, (РЗ-04); Олександр Патлатюк (МВ-04); Микола Вальчук (РТ-04).

ГАНДБОЛ. СПАРТАКІАДА ВНТУ

За круговою системою впродовж трьох днів на площадці університетського стадіону імені Ярослава Кулика зустрічались команди 4 інститутів — ІНМТ, ІНМЕЕЕК, ІНРТЗП, ІНЕЕЕМ.

Фінал: вирішальний матч відбувся між гандболістами ІНМТ й ІНРТЗП. На початку гри машинобудівники з хорошим спортивним настроєм відірвались на 6 м'ячів уперед. Радисти кинулись скорочувати відрив, але їм не вистачило часу. Фінальний свисток зустрічі зафіксував результат 18:13.

У матчі за третє місце зустрічались енергетики й економісти. Перемогу з відривом у 4 м'ячі (18:14) і третє місце здобула команда Інституту ЕЕЕМ.

Володимир ТИХОНОВ, старший викладач кафедри фізвиховання, головний тренер збірної Вінницької області з гандболу, майстер спорту СРСР

«ПОЛІТЕХНІК» – ЧЕМПІОН!

Збірна футбольна команда ВНТУ під тренерським керівництвом завідувача кафедри фізичного виховання Анатолія Голубовича ще раз довела, що вона є лідером студентського футболу у нашому регіоні. На стадіонах ВДАУ і нашому університетському імені Ярослава Кулика відбувалися матчі першості Вінницької області серед сту-

дентів ВНЗ. У змаганнях взяли участь 6 команд.

Ігри за третє місце і фінал відбувалися на нашому стадіоні імені Ярослава Кулика, який зараз після ремонту виглядає не згірш легендарного лондонського стадіону Уемблі і є найкращим футбольним полем Вінниці.

У фіналі зустрілися «Політехнік ВНТУ» і збірна ВДПУ. З невеликою ігровою перевагою нашої команди основний час завершився внічию — 0:0. у серії пенальті наші студенти зі 5 пробитих ударів забили усі. Наш воротар Няже Лопес (Інститут РТЗП) став героєм фінального матчу: відбив один з ударів і забив вирішальний п'ятий м'яч у ворота суперників.

«Політехнік ВНТУ» — чемпіон! Третє місце у футболістів ВДАУ.

Голова «Гарту» Геннадій Бочаров вручив капітану ВНТУ Дмитру Дуднику (ІНРТЗП) красень-Кубок першості, гравцям команди — медалі чемпіонів.

Вітаємо наших футболістів з традиційною уже впродовж 15 років перемогою у футбольній першості серед ВНЗ і бажаємо нових успіхів на футбольному газоні і в навчанні!

Володимир ТИХОНОВ,
голова спортклубу ВНТУ,
старший викладач кафедри ФВ

ПЕРСПЕКТИВА – ДВІЧІ МАЙСТЕР

Відбувся Кубок області з літнього поліатлону.

Поліатлон — вид багатоборства, раніш відомий як комплекс ГПО. До його складу входять стрільба з пневматичної зброї (гвинтівка або пістолет), плавання (100 м вільним стилем), біг (100 м) та крос (2000 м у жінок і 3000 м у чоловіків).

Змагання проводилися для популяризації цього виду спорту. А чемпіонат області і відбір на чемпіонат України, що відбудеться восени у Ялті, планується на 28 вересня.

Вихованець нашого університету, майстер спорту зі спортивного орієнтування Максим Штельмах здобув I місце у цих змаганнях і має усі шанси виграти чемпіонат України та здобути звання майстра спорту зі ще одного виду спорту — поліатлону.

Олена КОЛОС,
викладач кафедри фізвиховання

20 ЛІТ ПІСЛЯ В'ЄТНАМУ

У товариському футбольному матчі «Політехнік-1988» — «Політехнік-2008» перемогла дружба.

20 років тому на основі футбольної команди «Політехнік» була сформована студентська збірна СРСР з футболу. Тодішні студенти Вінницького «політеху» представляли радянський футбол на міжнародній арені. У змаганнях, які відбувалися у В'єтнамі, попри надзвичайно важкі кліматичні умови (максимальна вологість і температура повітря +42 градуси) команда зуміла продемонструвати велику перевагу в тактичних будовах, вольовій підготовці та техніці. Їхня гра викликала захоплення не лише глядачів, а й ЗМІ — інтерв'ю з тренером і гравцями опублікувала центральна преса В'єтнаму.

«Політехнік-1988». 20 літ після В'єтнаму

Наприкінці травня на університетський стадіон імені Ярослава Кулика (саме Ярослав Іларіонович, тодішній завідувач кафедри фізвиховання був керівником делегації до В'єтнаму) вийшов легендарний «Політехнік-1988», аби зустрітися з нинішнім «Політехніком». Бізнесмени, офіцери, вдалі управлінці відклали усі свої невідкладні справи, аби повернутись у юність і знову стати командою — футбольною командою своєї alma mater.

І це було свято. Вітав спортсменів ансамбль сучасного бального танцю «Данс-Едем». Посмішки, квіти, подарунки, спогади...

— Нашу делегацію у Хошіміні зустрічали дуже пишно: міністр освіти, міністр спорту, преса, почесний ескорт... — Згадує **головний тренер команди «Політехнік» з 1976 року і донині Анатолій Голубович.** — Перша гра відбувалась на центральному стадіоні міста. Перед нею ми 10 хвилин спостерігали, як мінери вишукували міни на футбольному газоні (1988-го року на стадіонах СРВ трапилось кілька терористичних актів під час матчів). Грали під тропічною зливою зі збірною Хошіміна — 3:1 на користь господарів. А вже у грі зі збірною провінції Хао Занг, лідером чемпіонату СРВ вищої ліги, наша сенсаційна перемога — 0:1! Ми провели тоді 6 зустрічей із найсильнішими студентськими командами країни. А вже потім виявилось, що у В'єтнамі переплутали нас з командою Вільнюса «Жальгіріс», учасником чемпіонату СРСР серед команд вищої ліги. І підготувала нам суперників із вищої та першої професійних ліг.

Завідувач кафедри фізвиховання ВНТУ Анатолій Голубович каже, що за історію нашого ВНЗ було чимало прекрасних команд, які досягали гучних перемог і титулів на футбольному полі, але команду «Політехнік-1988» можна визнати однією з найкращих в історії університету.

Зустріч «Політехнік-1988» — «Політехнік-2008» вдалась цікавою, динамічною і приязною. І закінчилась внічию — з рахунком 3:3.

Команда ВНТУ перед велостартом

ВЕЛОСИПЕДОМ НАВКОЛО ВІННИЦІ

Під керівництвом викладача кафедри фізичного виховання, майстра спорту СРСР Володимира Тихонова у ВНТУ створена аматорська студентська велосипедна команда, яка регулярно здійснює велопробіги до нашого університетського спортивно-оздоровчого табору, що поблизу села Степашки Немирівського району (віддаль 110 км). Перепливши на човнах Південний Буг, новий велопробіг у зворотному напрямку уже до Вінниці (75 км).

З року в рік кількість членів команди збільшується, оскільки велотуризм у нашій області, Україні загалом та й у світі стає усе популярнішим.

За підтримки обласного центру «Спорт для всіх» Вінницької туристично-спортивної спілки відбувся 50-кілометровий велопробіг навколо Вінниці, приурочений до Дня Європи. У ньому взяли участь понад 200 шанувальників велоспорту. Серед найактивніших — студенти ВНТУ. На фініші усім учасникам велопробігу спонсори змагань вручили грамоти і велоподарунки.

Нині велолюбители нашого університету готуються до велопробігу «Тур до Степашок».

Михайло МІНОВ, студент групи ТСМн-07

32 ФІГУРИ НА 64 КЛІТИНИ

За програмою Спартакіади «Спорт для життя» 10 червня відбулась першість ВНТУ з шахів. Змагались викладачі і співробітники, а їх активно підтримували і спортивний клуб університету, і наш шаховий клуб (керівник — к.т.н. Сергій Кормановський). Профспілковий комітет працівників університету теж не залишився осторонь інтелектуального спортивного дійства — матеріально посприяв у придбанні медалей і призів переможцям шахового турніру.

Фінальний матч

Володимир Кучерук — Костянтин Огородник

А переможцями стали:

1 місце — доктор технічних наук, професор кафедри МПА Володимир Кучерук.

2 — Костянтин Огородник, кандидат технічних наук, старший викладач кафедри ПКТА.

3 — Андрій Семенов, кандидат технічних наук, асистент кафедри РТ.

Ця відмінна трійка призерів наступного навчального року представлятиме наш ВНТУ на змаганнях із шахів серед ВНЗ Вінниччини. Тож, нових їм перемог!

Володимир ТИХОНОВ, голова спортклубу ВНТУ

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свіридов,

Л. І. Волхонська,

В. Г. Лисенко,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
21021, м. Вінниця

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

Е-mail:

impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник

Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, кімн. 114, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Тетяни Крикливої*
Олени Кушнір

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 23.06.08. Формат 29,7×42 1/2.

Наклад 625 прим. Зам. № 2008-087

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59